

Meditatie

Samen leven we toe naar de paasdagen. Naar de Eerste Paasdag, de opstandingsdag van de Heere Jezus. Een dag van bevrijding, van redding. Een dag van leven in een wereld waar de zonde en de dood heersen.

Zonde en dood, we worden er iedere dag weer mee geconfronteerd, we zien de beelden, horen verslagen van ooggetuigen. We gruwen ervan. Maar ondertussen staan we aan de kant toe te kijken. En gaan na zo'n verschrikkelijk bericht verder waar we gebleven waren.

De tijd staat niet stil. En zo was het in het leven van Jezus hier op aarde ook. De tijd stond niet stil, ook niet nadat Hij gevangengenomen was. Opvallend genoeg werd Hij in de duisternis van de nacht gevangengenomen en ondervraagd. Zo toont de geschiedenis zelf aan waar deze gebeurtenissen thuishoren. Ze kunnen het daglicht niet verdragen.

Tegen de tijd dat de dag begint, nemen ze Jezus en brengen Hem voor Pilatus. Die rechter moet hun nachtelijke vonnis bevestigen.

En ondertussen gaan in de tempel de offers gewoon door, het brandofferaltaar rookte en verwees naar het plaatsvervangende sterven van de Messias. Zowel bij het morgenoffer als bij het avondoffer werd een eenjarig volkomen gaaf lam geofferd. Een lam dat gekeurd was door een bevoegde priester. Die offers vormden de grond voor het gebed van Israël, daardoor konden zij vrij tot God naderen.

Wanneer we de tijdsrekening van Mattheüs aanhouden, blijkt deze parallel te lopen aan de offercyclus in de tempel. Dan vinden de veroordeling door het Sanhedrin en de rechtspraak bij Pilatus plaats rond het derde uur en de veroordeling en kruisiging van Jezus rond het zesde uur.

Van het zesde tot het negende uur toe kwam de duisternis die de aarde sinds de zondeval bedekt openbaar. Drie uur lang heerste de duisternis over de aarde en vergrijpt de boze zich aan het liefste wat God had, Zijn eigen Zoon. En tegelijkertijd verborg God in die duisternis Zijn Zoon, voor de ogen van de mens.

Jezus streed Zijn strijd alleen!

Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? (Matt. 27:46)

Ongeveer op het negende uur, die vaste gebedstijd voor de Joden die verbonden is met het avondoffer, bidt ook de Heere Jezus tot God. De duisternis is bijna ten einde, zijn lijden is bijna voorbij, wanneer Jezus in Zijn diepe lijden uitroept:

Mijn God, Mijn God.

Daar houdt Hij Zich aan vast, ook in dat diepe lijden, ook in de Godsverlatenheid van het kruis. God is Zijn God en dat blijft Hij. De God van de mens Jezus, de God van de Zoon van God. Daar klemt Jezus Zich aan vast! Ook op het kruis, in die drie uren van duisternis, in de helse pijn die Hij leed.

Mijn God, Mijn God.

Misschien dat ook uw leven getekend wordt door moeite en verdriet, misschien zelfs wel door lijden. Doe dan zoals de Heere Jezus, klamp je vast aan de Heere God. Dat is geen vanzelfsprekendheid. Het lijkt meer voor te komen dat we God de schuld geven van de ellende die wij moeten doormaken en Hem de rug toekeren. Maar houd ook dan de Heere Jezus in het oog, zie op Hem, het Lam van God. Hij vlucht niet weg. Hij bidt, klemt Zich aan Zijn God vast met een indringende vraag:

Waarom hebt U Mij verlaten?

Mijn God wat is de reden, waarom? Die vraag wordt veel gesteld hier op aarde. Mensen lijden eraan, worstelen er vaak levenslang mee. Anderen denken dat ze die vraag niet mogen stellen. Maar de Heere Jezus doet het. Hij laat zien dat Hij ons diepste lijden kent, dat Hij dat lijden voor ons heeft

doorgemaakt. En voor Hem was het een terechte vraag. Want er was geen reden waarom de mens Jezus zou moeten sterven.

Zijn leven was volmaakt geweest, zeer goed. God was door het leven van de Heere Jezus aan Zijn eer gekomen. Hij was de eerste mens sinds de zondeval die precies zo leefde als de Heere God het bedoeld had. Geen zonde of overtreding had hun verhouding verstoord. Geen onvertogen woord of gedachte was er bij Jezus geweest. En toch was Hij mens geworden, in alles aan ons gelijk, behalve in de zonde. Daarom roept Hij het uit:

Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?

Waarom heeft God de mens Jezus, de Heere Jezus, de Zoon van God, verlaten? Opdat eenieder die in Hem gelooft, nooit meer van God verlaten zou worden. Of anders gezegd: om ons te verzekeren van Gods nabijheid. God de Vader verliet Zijn Zoon Jezus Christus, voor ons.

Dat maakt Zijn lijden extra bitter en onze schuld extra zwaar. Het ging om ons, om onze zondeschild. Jezus leed niet voor Zichzelf, maar voor u en mij. Daarom kon Hij die waaromvraag stellen. Omdat Hij Zelf de reden niet was. Hij stelde die vraag, om ons aan het denken te zetten.

Zo geeft Hij ons in de diepte van ons eigen lijden zicht op Zichzelf. Laat Hij ons zien dat Hij het lijden uitdiende en niet wegliep. Dat Hij letterlijk aan het lijden onderdoor ging, terwijl Hij de macht had om er onderuit te stappen.

De Heere Jezus maakte het onrecht openbaar door te vragen:

Waarom?

Weet u waarom Hij zo moest lijden? En jij? Heb je er weleens over nagedacht wat deze vraag voor ons betekent? De Heere Jezus Zelf is de oorzaak niet, die ligt ergens anders. Niet bij God!

Dan moet die oorzaak in de wereld liggen, in de macht die de wereld beheerst! Dan moet de oorzaak bij satan liggen. Daar zit een kern van waarheid in, maar dat houdt ons mensen nog te veel buiten schot.

Johannes verklaart het aan ons wanneer Hij de oorzaak van Jezus' komst naar de aarde benoemt. Die oorzaak is Gods liefde voor de wereld, Zijn liefde voor Zijn schepping. En in die wereld is alleen de mens een redelijk schepsel, een schepsel dat rekenschap af kan leggen van zijn daden.

Waarom Mijn God? Om de mens, Mijn schepsel. Om de belofte aan Mijn zoon Adam dat Ik vijandschap teweeg zou brengen, dat Ik de boze voor hem zou verslaan.

Jezus' bitter lijden is er vanwege onze zonden! De ruwheid van het kruis is er om ons behoud. En straks op de Eerste Paasdag dat geopende graf, het is er om ons te laten zien dat ook de dood en het graf zijn overwonnen. De levende Jezus is Gods garantie dat Hij eenieder die in Hem gelooft het eeuwige leven zal geven.

Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?

God Zelf laat de vraag van Jezus onbeantwoord. Maar wij zouden Hem het antwoord wel toe willen roepen, vanuit een hart waarin verdriet en dankbaarheid om voorrang strijden:

Heere Jezus, mijn Heere, mijn God, het is om mij!

Gods zegen voor lijdenstijd en Pasen!

HMB